

Moskovska kemija v službi brezbožniške propagande

Rusija, Rusija moja, kam brziš?
Daj, odgovori!

(Gogol)

Jako zanimivo in temu času primerno je poročilo (»Iz orožarne Antikrista«, spisal Th. A. Maguire, London, 10. januarja 1937), ki nam pove, kako se radi delovanja brezbožniškega gibanja (ki ga je začel Lenin, in ki se razvija z geslom »Vera je opij za ljudstvo«), že od leta 1932 velike množice ruskega naroda bolj nagibajo k ateizmu in kako ta žalostni razvoj ruski rdeči močniki vedno bolj in z vsemi redstvi pospešujejo.

V tem boju zoper Boga ni vladajočim sovražnikom Boga in vere nobeno sredstvo premalenost. Kako pa v tem boju izrabljajo tudi dognanja vede, na primer kemije in kemičnih poskusov, da bi dokazali, kako so božji čudeži nastali potom prirode in bi vse, kar je nadnaravno, razgalili in oropali sleherne božansivenosti in tako izpodkopali vero, pa naj nam pokažejo te besede:

V nemškem listu »Naturwissenschaftliche Umschau (Prirodoslovnanski pregled) št. 31, zvezek 1—2, str. 15, so zanimiva poročila, kako so tudi posnetki bibličnih čudežev priljubljeno bojno sredstvo brezbožnikov. Ta sredstva so kemični poskusi, ki jih pozna že vsak srednješolec, ne poznajo jih pa boljševiški analfabeti. Navadno se takole dogaja: Na »prostovoljnem« shodu (kdor ne pride, pa izgubi pravico do živilske izkaznice, do dela, je celo izgnan v Sibirijo itd.) nastopi kak plačani strokovnjaki tovariš in začne govoriti: Tovariši! V prejšnjih časih so vam popje kvasili o čudežih. Čudež, tako so vam rekli, je nekaj, česar si ne moremo naravno razlagati. Ker pa človek nima nadnaravnih sil, so čudeži popolni dokaz, da izhajajo le od višje sile to je: le od Boga. Če vam torej morem dokazati, da more vsak človek delati take čudeže, da niso zanje potrebne nikakšne nadnaravne sile, potem pa je tudi dokazano, da kakih nadnaravnih sil sploh ni in da ni nobenega Boga. Pokazati vam hočem, kako se taki čudeži delajo samo s človeškimi močmi in kako so vas doslej vlekli za nos.

Čudež iz Kane Galilejske. Ta nam pove, da je Kristus spremenil vodo v vino. — Predavatelj vzame v roko kozarec, čes, da je voda. V resnici pa je v njem solno-lužnata raztopina, ki je videti ko voda. Nato napravi govornik nekakšen »hokus-pokus« s stekleno palico nad »kozarcem vode«, pomeša s stekleno palico tekočino v kozarcu in ta postane takoj rdeča. Seveda se gledalcem niti ne sanja ne, da je govornik prej palico ovlažil s kemično snovjo (fenofalnom), ki da v zvezi s solno-lužnato raztopino takoj rdečo barvo in da uganja govornik pred svojimi poslušalci le navadne sejmarske čarovnije. »Zdaj vidite, tovariši, da znam jaz isto storiti, kar je storil Kristus v Kani! In kakor nisem jaz noben Bog, tako tudi Kristus ni bil Bog«. — Predavatelj vzame nato dva kozarca, ki sta baje polna vode. Ko zlije vsebino obeh kozarcev skupaj, nastane v hipu motna tekočina, čes, to je mleko. Toda v prvem kozarcu je brezbarvna raztopina Glauberjeve soli, v drugem pa brezbarvna raztopina klorovega barija. Obe skupaj dasta motno tekočino: barijev sulfat.

Egiptovska nadloga: V kozarcu brezbarvne rodanamonove raztopine (o kateri pa tudi govornik pravi, da je voda), kane kapljico brezbarvne raztopine železovega klorida. Kar koj se tekočina spremeni v temno-rdečo tekočino — železov radanit. Tako dokazuje ruskemu kmetu, kako se voda spremeni v kri!

Potni prt Veronikin: Predavatelj pokaže pripravljeno ruto. Na to ruto je pa prej nevidno naslikal z različnimi raztopinami kovinskih soli obrise človeškega obličja in je ruto nato posušil. Ker se predavatelj slučajno ne poti, vzame za poskus namestu potu drugo »vodero« tekočino. Ruto pomoči v brezbarvno, razredčeno raztopino žveplenega natrija (soli). Ker pa daje žvepleni natrij v zvezi s raztopinami raznih kovinskih soli raznobarvne tekočine (v zvezi s kamijem daje rumeno tekočino; z manganom — mesenordečo; z bizmutom — rjavo; s svincom — črno itd.), videti potem na mokri, razgrnjeni ruti medli obrisi človeškega obličja.

Sieber oblaka v pušavi: Nad posodo, ki je napolnjena z močno solno kislino, maha govornik s stekleno palico, ki jo je prej namočil v salmijakov cvet. Mahoma se naredi gost, bel oblak dima samega klorovega amonija. »Glejte, tovariši! Isti poskus je naredil stari Mozes, ko je odvedel Jude iz Egipta, ko jih je hotel skriti pred faraonom.«

Zareči znaki na steni: Predavatelj napiše v razsvetljeni dvorani na tablo z brezbarvno raztopino iz fosforja in žveplenevega ogljika besede »Mene, tekkel, ufarsine«. Na tabli ni videti ničesar. Potem pogasi luči. Po kratkih besedah, ko se žveplenov-ogljik že razpuhti, se prikažejo na tabli strašno blesteče se besede, ki so babilonskega kralja tako prestrašile in prevzele in ki se poslušalci radi njih tako čudijo.

Danijelov žrtvenik in Baalov svečnik: Predavatelj postavi oblanice na žičnato rešetko, ki je pokrita s porcelanastim krožnikom. Na krožniku pa, nevidno za gledalce, zmes kalijevega permanganata in žveplene kisline. Oblanice naj bodo namesto žrtvenikovega ognja. Predavatelj vzame v

roko v vodi namočeno bato in močno zmoči oblanice. Toda tista »voda« je v resnici alkohol. Če pa kapljamo alkohol na žveplenokisli-manganat, se naglo užge in seveda kar močno zagorijo oblanice, ki so z alkoholom poskropljene!

Zdaj pa zdaj se pripeti, da govornik svoje »čarovnije« tudi pojasni, kar tudi večkrat storijo sejmarski »čarodeji«. Navedene zgledje bi mogli še razmnožiti, vendar jih je dosti za ponazorovanje »boljševiških metod«; dovolj jih je pa tudi zato, da se zavemo, kako bi bilo, če bi »rdeči čarodeji« tudi pri nas začeli dokazovati, da ni Boga!

Pred nekaj desetletji je mogel veliki ruski pisatelj Gogol vprašati: »Rusija, Rusija moja, kam brziš? Daj, odgovori!« — Znana pisateljica Alja Rachmanova pa odgovarja: »Domovina, o ti moja

neusmiljena, na slepo besneča, brezumno divjačja domovina, kako globoko zakopana je tvoja pamet, kako spi tvoje srce, o ti moja uboga domovina. Sovražim te, ker si tako slepa, ker si tako surova, tako nasilna in okrutna in — vendar te ljubim...« Ista pisateljica pa odgovarja nekemu učenjaku, ki ga tare skrb za usodo in bodočnost Rusije: »Boljševizma bo konec, zakaj blaznost ne more nikoli biti trajno sistem. A mogoče so bile strahote boljševizma potrebne, slično, kakor zadene kazen tistega, ki je izgubil pravo pot.«

—o—
Za nas pa bodi to dokaz, da je nevednost in nepoučenost ljudi najboljši zaveznik boljševiške propagande.

Velikanski požar v Cincinnatiju, ki je nastal radi eksplozije orjaških bencinskih tankov, kar je spet povzročila neizmerno povodenj v Ameriki. Ognja niso mogli pogasiti, ker voda še zmeraj raste. Debeli stebri črnega dima se vale nad mestom, kjer je sam obup in groza. Na tisoče ljudi je v mestu brez strehe in trpi lakoto.

Sijaj in beda v ameriških filmskih garderobah

Vsak človek pozna filmske zvezdnike in zvezdnice prvega reda, a komaj kdo pa ve, kako slabo živijo, kadar njih sijaj obledi. Vsa samomorilna neusmiljenost velekapitalistično urejave zabavne industrije, ki ravna tudi s svojimi najodličnejšimi uslužbenci ko s sužnji, je tu razgaljena. Londonski list »The Sphere« nas seznaja s to resničnostjo. Angleškemu časnikařu Charlesu Gravesju se je posrečilo »sijajno bedo« poklicnega filmskega igralca in igralka temeljito dognati.

Res je, pravi Graves, da poglavitni filmski umetniki zaslužijo več denarja ko umetniki drugih poklicev. Vendar je kratka tista doba, ko prejemajo take visoke plače; kar prekratka je in v tem času morajo izdati mnogo, mnogo denarja za reklamo in garderobo, tako da je skoraj nemogoče kaj prištediti, saj je treba tudi vedno sijajno nastopati — in tako so ti zvezdniki tudi kmalu reveži. Saj je tudi njih bogastvo le navidežno, golo slepilo, kakršno je vse njihovo, tako neskončno bežno in hlastno življenje.

Sichernemu je znano po Jackieju Cooganu in Baby Peggii, da je doba slave za mlade in najmlajše igralka le kratka dogodivščina. Ista usoda bo doletela sedemletno Shirley Templeovo, sedanjo najmlajšo zvezdnico. Spočetka je prejela po 2000 dolarjev na teden, zdaj prejema po 192.000 dolarjev. A kako dolgo še? Ze je izgubila mlečne zobčke, morala si je dati narediti umetne zobe. Mogoče še dve leti, potem bo konec dobe »čudežnega otroka«. Starejši igralci uživajo srečo delj časa. Kadar nastopajo v kakem filmu, zaslužijo na teden po 150.000 do 180.000 dolarjev. Delovno leto traja približno 40 tednov. Ti starci in starke preživijo vse mode. Norčave očete in prijete tašce vedno potrebujejo; te vloge so najbolj hvaležne. Toda ljubki mladeniči »jolly fellows«, večni ženini — ti igrajo samo po pet let. V tretjem igralskem letu zaslužijo mogoče po 30 tisoč dolarjev, v petem mogoče po 40—50 tisoč na teden. A pri tem ne smemo pozabiti, da jim odtrgajo po 60 odstotkov dohodninskega davka. Ostanek požre »stanu primerno« življenje: tudi razni priganjači, fotografi in tajniki zahtevajo svoj zaslužek. To se pravi: čez pet, šest let slave in bogatije se začne odpirati prepad v

temi in revščini, — če ne pridejo v dobo igre »zrelega moža«. Ta gentilemska stroka, h kateri pripadajo v Hollywoodu predvsem Clark Gable, Parry Cooper, William Pawell —, je najhvaležnejša. Tedaj je moči 15 do 20 let zaslužiti po 130 do 250 tisoč dolarjev na teden (teh tednov je pa 40 na leto). Prav kratka pa je blažena doba tako zvanih »najvjk«, mladih deklic. Na teden zaslužijo največ po 90.000 dolarjev. A kako naglo je konec lepote in vitkega telesa! Nihče ni dolgo »mlada deklica«. Razvijajoča se lepota, mlina mladosti ni ničesar takega, kar bi človek lahko ohranil za delj. Le začetnicam pristojajo nerodne kretnje nezrelih deklic. Tudi mlade zvezdnice si torej rešijo svoje življenje s tem, če se jim posreči prestopiti na nasprotni breg: da igrajo vloge zrele ženske, junakinje, herojke, tragedke. To vlogo morejo igrati 10 do 12 let z vedno večjim uspehom. Le pomislimo, koliko časa že »božanska« Garbo »osrečuje« ljudi s svojo igro! Zdaj ima nekaj čez trideset let in prisodijo ji še pet let slave. Zal, so številke o njenih dohodkih le številke iz sanj! — Joan Crawford, Katarina Hepburu, Marlene Dietrich, Merle Oberon: vsak prijatelj filma pozna imena njenih hollywoodskih tekmovalk in se ne zaveda, da se nekoč tudi najplemenitejše čelo nagubanci in se tudi najponosnejša ramena povesejo. In kaj potem?

Kaj potem? Na to žalostno vprašanje odgovarja kalifornijski filmski agent Myron Selznick. Kar je ta doživel nam pripoveduje londonski poročevalec takole:

Vzemimo za primer igralko, ki pozna vsakdo njeno ime. Preden začne pometati njena slava, zasluži dve leti dolgo po 225.000 dolarjev na teden. A preden poteče doba njenega kontrakta, začne propadati in torej kontrakti tudi ni obnoven. Kakih 6 do 7 tednov se trudi, da bi dobila nameščenje pri kakem drugem ateljeju, kar se ji pa ne posreči. Od tedna do tedna ji je težje slepiti svet, da je na prostovoljnem oddihu. Slednjič piše Myronu Selznicku in ga prosi obiska. Ta se pobriga zanjo in mogoče doseže kako nameščenje v ateljeju za 2 milijona 225.000 dolarjev za dobo 12 tednov. S to ponudbo v žepu se odpravi k njej. Sluga mu odpre vrata in ga odvode v salon. Čez pol (1) ure se pojavi »umetnica«, vsa v krznu in draguljih. Navadno mu pove, da »se je vse zarotilo zoper njo«. Selznick ji sporoči ponudbo, ki jo pa »zvezdnica« ogorčena zavrne, čes, da ji še na mar ne pride, da bi sprejela tako ponudbo!

Čez dva meseca pa igralka spet pošlje ponj. Zdaj je padla ponudba na polovico, na 1.125.000 dolarjev za 12 tednov, ki jo pa igralka še bolj ogorčeno zavrne. Igralka se nato odpravi v Njujork in povprašuje po gledališčih. V Cikagu in drugih mestih jo oblegajo množice, da dobijo njen podpis. Igralka meni, da ves svet kleči pred njo. Najame si stanovanje v najdražjem hotelu, si ga da najbrž po svoje opremiti in si na strehi postavi posebno senčnico. Ker je v ponočnih lokalih tako priljubljena in slavljena, se ji zdi, da je v devetih nebesih in piše to Myronu Selznicku, čes, kako da je bil on neroden, ker ji ni znal ničesar priskrbeti, kar bi bilo nje vredno. Tako pismo roma navadno brez odgovora v koš —, saj so že vnaprej znana taka pisma! Medtem pa se igralki, ki je navidežno šla v Njujork za prvo igralko prvega gledališča, prav nič ne posreči, da bi dobila kako nameščenje. Prvi korak je potem ta, da dobi iz Anglije poziv, naj pride tja za prav visoko plačo. Igralka sprejme ponudbo. Razni časnikaři jo v Southamptonu že čakajo, vse jo fotografira, listi pišejo o njej in prinašajo njeno sliko. Vse se lovi za njenim podpisom in sedem tednov še uživa svojo neskaljeno slavo. Plemstvo in bogataši jo vabijo na dom. Revica misli, da njen uspeh ni bil še nikoli tako velik. Z najrazkošnejšim parnikom se odpravi nazaj v Njujork. Ko pride, že spet poročevalci listov, sami poročevalci! Vsa žari od sreče in zmagovalstva in misli, da bodo listi na prvi strani objavili njeno

Tudi na Angleškem je radi narasle reke Temze veliko krajev poplavljenih. celo kar osamljene domačije ostajajo sredi vode ko na otoku, kakor v kraju Surrey, kar vidiš na sliki.

eliko. Drugi dan pa vidi in bere, da je v listih samo — reci in piši: pet vrstic o njenem povratku — in to je njena nagrobnica.

V Hollywoodu je mnogo bednih postopačev, ki so bili nekoč priljubljeni in češeni, a so zdaj »vpokojeni zvezdniki«, to se pravi, da ne morejo ne živeti ne umreti in jih ni sram prosjačiti pri svojih nekdanjih tovariših. Saj — kaj pa naj bi počeli s tistimi bore dolarčki na teden? — Drugi končajo v mlakužah. Zdi se, da še najbolj »vozijo« komiki. Stan Laurel in Oliver Hardy, mrsavi in debeli, sta si že pred mnogo leti priigrala uspeh in mlajša publika se ju še do današnjih dni ni naveličala. Nekateri, kakor Harald Lloyd in Charlie Chaplin, so si ustanovili celo svojo igralsko družbo in so postali jako bogati. Toda — to so le izredno redke izjeme!

Konec vseh koncev: Zvezdnice in zvezdniki na platnu so naglo pozabljeni sužnji mestnih zabavnih podjetij. Naj nas ne premoti prelest njih natepanja! Rajši se zmeraj zavedajmo, da bodo nekoč tako revno končali, kakor so začeli, še več: da bodo izgubili tudi vse upanje, ki je zlatilo njih mlade dni. Ni čudno, da je že tolikokrat segel po resnični pištoli kak, nekoč slavljani, a kasneje duševno osamljeni umetnik, ko nedavno znani Barrymore. Nešteto je nesrečnih žrtev najmodernejšega suženjstva.

»Moj Bog, cevi sva pozabila dati v kanal!«

Grozote zime

Celo iz avstralskega glavnega mesta Sidneja poročajo da so ondi silni snežni zameti. Med snežinkami pa pada tudi toča in je uničila več hiš, trgovin in tvornic. Na progi 5 kilometrov so izruvana vsa drevesa in podrti brzojavni drogi. Več oseb je toča ubila in ranila. Tudi na stotine goveje živine je ubilo to strašno vreme.

V Crnem morju so se pojavile ledene gore, ki ogražajo parobrodništvo. V bližini meje Romunije je tak hud mraz, da kaže toplomer 30 stopinj pod ničlo in so snežni viharji najsilnejši vprav na obrežju Crnega morja. V Moskvi je celo 40 stopinj mraza in železniški promet je skoraj povsod v Rusiji ustavljen.

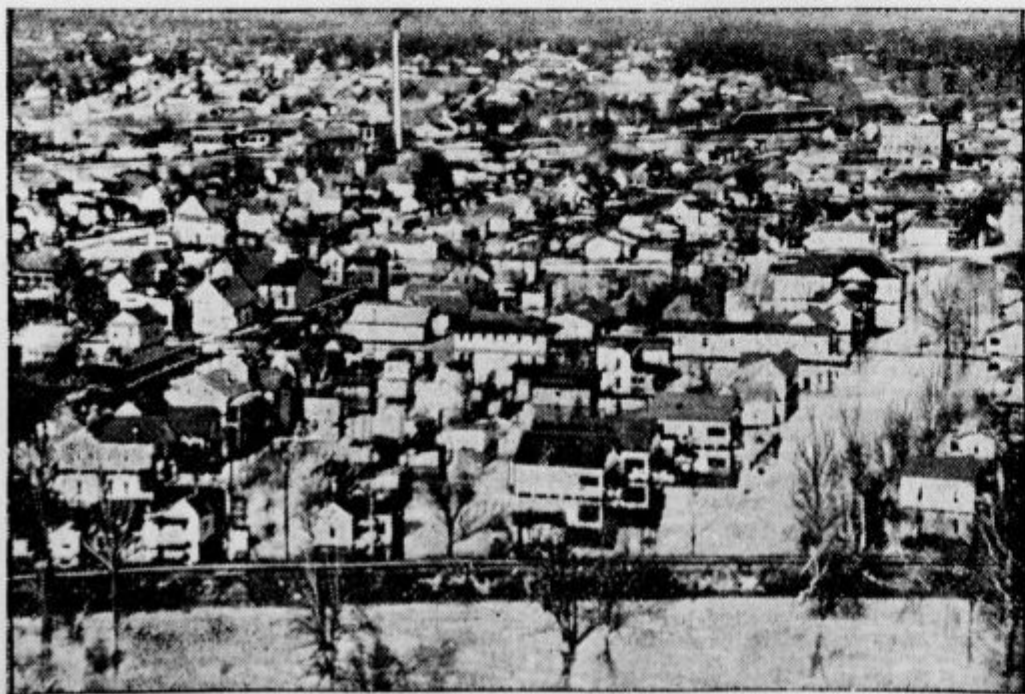

»Ali ste tudi Vi futurist?«
»Ne, jaz sem knjigovodja.«

ZA BOLNE IN ZDRAVE

Kumina v hiši

Kumina je priznano zdravilno zelišče, kar so že zdavnaj cenili na deželi. Ko je kosnja, nabirajo kumino. Ponekod jo nalašč sejejo, da jo prodajajo lekarnam. Mimo drugih snovi pridobivamo iz kumine posebno olje. Doma pa uporabljamo le esence, ki jim splošno rečemo kumina in ki jih potrebujemo za čaj in začimbo — Voda, v kateri se je kuhala kumina je izvrsten čaj zoper migreno, če so bolečine v zvezi z bolnim želočcem. Kumina je izvrstno zdravilo za očesne bolezni in za okrepitev oči; treba jih je 2 do 3krat s kuminovo vodo izplakniti. V skodelico vode damo pol žlice kumine in jo skuhamo. Isti čaj je dober zoper slabo prebavo. Kdor ima koliko, ali se mu vzdiguje in če ima krče ali influenco — naj izpije skodelico mleka, ki se je v njem 5 do 10 minut kuhalo za žlico kumine (ne prevroče piti!) Če je kdo napet, naj pije kuminov čaj z dodatkom mete.

Številni veletoki in reke so v Združenih ameriških državah prestopile bregove in je 700.000 ljudi brez bivališč. Na sliki je mesto Poplar Bluff (v državi Missouri), ki je vse preplavljeno.

*** KINO ***

TEL. 22-21 UNION

Grandiozna opereta **Premiera!**

Koncert na dvoru

Marta Eggerth in Johannes Heesters

TEL. 27-30 SLOGA

Zabavna veseloliga

Jaz in ti

Felika Bressart, Friedl Szapa, Otto Wallburg

TEL. 21-24 MATICA

Temperamentna opereta

Duet

s dražestno Marijo Rokk s partnerjem Hans Sönnker, em

Predstave ob 16., 19. in 21. uri

Novo mesto

Na zadnji očinski seji se je na poziv okrajnega glavarstva osnovala posebna ocenjevalna komisija za zaščito kmečkih dolgov

Višina pasje takse je letos sledeča: Za pse čuva je 10 din, za lovske pse 100 din in za luksuzne pse 140 din na leto. — Omenjamo, da pasja taksa ni prav nič novega, saj se ta pobira že od nekdaj. To povemo, da opravičimo pomoto, ki je nastala v našem poročilu v »Slovenec« dne 17. januarja t. l.

Ponovno opozarjamo na dobrodelni koncert, ki bo v korist nameravani sirotišnici v Šmibelu, na svečnic ob 8 zvečer v Prostvetnem domu. Sodelujejo člani ljubljanske opere in novomeški sokolski salonski orkester. Koncert se bo vršil pod pokroviteljstvom banice ge. dr. Natlačenove.

Za komisarija okrajnega odbora obrtnih združenj, je kr. banska uprava imenovala g. Franca Pelka ml., krojača v Novem mestu. Razrešen pa je svojih poslov dosedanjí predsednik istega odbora g. Matko Malovič.

Videm ob Savi

Tuji, ki jih vodi pot skozi našo zemljo, radi priznavajo, da je Videm najlepši kraj našega Posavja. S svojo očarljivo naravno lepoto, pri vsem tem ugodne železniške in avtomobilske zveze privabljajo leto za letom vedno večje število izletnikov, zlasti iz sosednjega Zagreba. Pred par leti je zasel tudi našo mladino čar idealnega katoliškega navdušenja in lepa, prostorna prosvetna dvorana je postala središče posavske prosvete. Tu se zbira večer za večerom mladi svet in ure mu prehitujejo bodisi ob poučnih predavanjih, bodisi ob pripravah na številne odrske nastope. Lansko jesen si je pa društvo ustanovilo tamburaški odsek, ki ga vodi s spretno roko navdušeni mladec Barbič Cene iz Stare vasi. V teku zadnjih treh let je videmska prosvetna dvorana videla mnogo velikih predstav, kot n. pr. »Skrivnosti svete maše«, »Domen«, »Igra v treh dejanjih«, »Rokovnjač«, nad vse izborno podane Jalenovo »Grobovec«, da ne omenjam »Slebernika«, ki so ga domači igralci ob veliki udeležbi domačinov in tujcev uprizorili na višinemem prostoru pred farno cerkvijo. Ta uprizoritev je bila očividno ena najbolj impozantnih in je v slehernem obiskovalcu zapustila mogočen vtis. Za katoliško prosveto skrbi tudi vzorno urejena društvena knjižnica, ki jo požrtvovalno vodi mladi Uršič Hinko. Pohvalno je omeniti, da se oder dviga od uprizorjanja plehkih predstav k duhovnim, verskim igram. Z veseljem je sprejelo občinstvo vest, da ima društvo na letošnjem programu med drugimi predstavo »Podrti križ«. Priprani smo, da se bo naša mladina do pot še posebno izkazala. Naj sveti našim mladim luč katoliške prosvete in jih varuje pred boljčevskimi blodnjami.

Zahvala

Najpristraneje se zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani ob težki izgubi našega dobrega soproga, ateka, brata, svaka

Alojzija Hariča

železničarja

in nam lajšali bridke ure. Prav posebno se zahvaljujemo oč. duhovščini za spremstvo, zdravniku dr. Pihlerju pa za njegovo požrtvovalnost. Enako se zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in cvetja, ter vsem onim, ki so ga v tako častnem številu spremili na zadnji poti.

Maribor, Počehova, 28. januarja 1937.

Zalujoča soproga in hčerka.

MALI OGLASI

Službe iščejo

Natakarica

starejša, dobra in zanesljiva, bi rada premenila službo, najraje v okolici Maribora. Naslov v po-družnici »Slov.« v Celju.

Dekle

ki zna šivati, išče zaposlitev k šivilji ali stranki za postrežnico. Naslov v upravi »Slov.« pod 1363.

Prodamo

Zimsko perilo

po skrajno znižanih cenah — do 20% popusta — dobite pri: Kreko, Tavčarjeva 3. (1)

Gosje perje

naravno, purje, kokošje, nudi najceneje, dokler traja zaloga Hedžet, Ljubljana VII., Aleševčeva 7. (1)

Nugavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in najceneje tvrdka Karl Prelog, Ljubljana, Zidovska ulica in Stari trg. (1)

Remington

veliki pisalni stroj, skoraj nov, poceni takoj prodam. Vprašati v trafiki: Miklošičeva 14. (1)

Naročajte in širite »SLOVENCA«

Na vsa zimska oblačila

dajemo 15—20% popusta. Pri Preskerju, Sv. Petra cesta 14. (1)

TEL. 2951

DRVA PREMOG
IV. SCHUMI
DOLENIJSKA
CEITA

Prvovrstne smuči

kompletne, in sanke, do-bite najugodnejše pri izdelovalcu Fajfer, Trnovska ul. 25, tel. 34-10. (1)

Kupimo

Denarja v žepu kot pečkal. Pravi radi bi ti dali ga. Kar nudiš nam vse kupimo in vse poštno plačamo

Steklenice

vseh velikosti, večje količino, kupimo. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Steklenice« 1377. (1)

Posvetva

Posvetvo dela ti skrbim. Oglas tuoj kupca brzi dobi. A če v skrbih si za denar, boš hito kupil gospodari!

Več stavbnih parcel

naproday pod ugodnimi pogoji pri kolodvoru šent Vid-Višmarje. Pojasnila se dobe: Višmarje 59. (p)

Službodob

Kar potrkaj! — Le naprej! Kaj želiš si, nam povej. Službe so na razpolago, tu iskanje ni predrago.

Entlarico

vajeno stroja za pletenine in trikotajo — sprejme takoj
MATEK & MIKEŠ
Ljubljana, Dalmatinova 13

Denar

Denar — sveta vladari! Ne plačaj par oglasov, pa kmalu starih časov zasije tibi zar.

Vnovčujem

terjatve pri denarnih zavodih proti takojšnji gotovini. Solidno poslovanje. Oblastveno dovoljena pisarna

RUDOLF ZORE
Ljubljana, Gledališka 12.
Telefon 38-10.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Petek, 29. januarja, 11 Solska ura: Naš mladinski pisatelj Emil Adamič (gosp. Drago Supančič), — 12 Veselih pesmi pestra vrsta (plošče), — 12.45 Vreme, poročila, — 13 Čas, spored, obvestila, — 13.15 Domači zvoki (Kmečki trio in gosp. Svetozar Banovec), — 14 Vreme, borza, — 18 Ženska ura: Družina in sola (gde. Srečka Labernik), — 18.30 Orkester balalajk (plošče), — 18.40 Francoščina (gosp. dr. Stanko Lehen), — 19 Čas, vreme, poročila, spored, obvestila, — 19.30 Nacionalna ura: Sveti Sava (dr. Moca Stojkov iz Belgrad), — 19.50 Zanimivosti, — Akademski pevski kvintet, — 21 Prenos iz Turina: Beethovnova IX. simfonija, — 22 Čas, vreme, poročila, spored, — 22.15 Nekaj naših pesmi (plošče), — 22.30 Angleške plošče.

Drugi programi

Petek, 29. januarja, Beograd-Zagreb: 20.30 Vokalni koncert, — 21 Klavir, — 21.30 Zbor, — Dunaj: 19.30 Vojaske godbe, — 20.55 Simfonični koncert, — Trst-Milan: 16 Kvariet, — 21 Simfonični koncert, — Rim-Bari: 20.40 Opereta, — Praga: 19.15 Beethovnova skladba, — 20.10 Planino, — Varšava: 20.10 Koncert filharmonije, — Bratislava: 20.10 Opera, — Lipsko-Köln: 20.10 Vojaske večer, — Frankfurt: 20.10 Orkester in zbor, — Strassbourg: 21.30 Rossinijeva opera »Sviljski brivci«.

Ptuj

Vlomile v Halozah. V noči od nedelje na ponedeljek 24. t. m. so se spravili vlomilec na nočni pohod v vinske kleti v Halozah. Omenjenega večera so bili kar trije vlomilec in sicer so se nepridpravi najprej odločili za vinsko klet oo. minoritov v Dravinjskem vrhu, kamor so nasilno vdrl ter se ta mnajprvo poštno založili z najboljšo kapljico, nato pa odnesli, kar jim je prišlo pod roko, med tem tudi 50 litrov konjaka. Po tem pohodu so obiskali nezasedeno vinogradniško stanovanje, istotako v Dravinjskem vrhu, last pljuškega trgovca Vrabla Franja, kjer so pobrali razno perilo in posteljino. Ker plomilec vsega tega še ni bilo dovolj, so se spravili še nad stanovanje v vinogradu v Dravinjskem vrhu, last pljuškega mesarja in posestnika Vinka Pernata, kjer so vlomili vrata in pobrali vse, kar jim je prišlo pod roko, med tem tudi lovsko puško z naboji.

Neprestani požari na Dravskem polju. V noči od 21. na 22. t. m. je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje, last Matjašeca Janeza, v Slovenji vasi. Ogenj je upepelil celokupno gospodarsko poslopje z gospodarskim orodjem.

Smrtna kosa. V nedeljo, 24. t. m. so pokopali 80-letno Marijo Hvalec, zasebnico na Bregu. V času, ko so pokopavali mater, se je njen sin Jakob, star 56 let, bori s smrtjo v pljuški bolnišnici, kjer je še istega dne sledil svoji materi. Pogreb pokojnika je bil v torek, 26. t. m. na mestno pokopališče. Blag jima spomin!

POMLADNI LIPSKI SEJEM 1937

ZAČETEK 28. FEBRUARJA

60% popusta na vozovnicah nemških železnic znatni popusti na železnih drugih držav

Vsa pojasnila daieta častna zastopnika:

ING. G. TÖNNIES, LJUBLJANA, Tyrševa c. 33 — Tel. 27-62
JOZEF BEZJAK, MARIBOR Gosposka ul. 25 — Tel. 20-97
in ZVANIČNI BIRO LAJPCISKOJ SAJMA, BEOGRAD, Knez Mihajlova 33/I — Telefon 24311

Barclay:

30

Rožni venec

Roman.

»Takrat torej, je rekel zdravnik.

»Pela sem Rožni venec, pesem, za katero me je bila prosila Flower, ko sem bila zadnjikrat tu pri vas. Ali se spominjate?«

»Zdravnik je prikimal.

»Od takrat je bilo med menoj in Garthom vse čisto drugače. Sprva nisem dojemala, za kaj gre. Videla sem, da mu je segla moja pesem globoko v srce, toda menila sem, da ga je razvnelo petje samo in da se bo čez noč tisti dojem spet razblinil. Toda dan je minil za dnevom, čudna sprememba je pa ostala. Nihče izmed družbe je ni opazil, ali meni se je zjasnilo prvokrat v življenju, da sem potrebna nekemu za njegovo srečo. Naj sem prihajala ali odhajala, vedno in povsod sem razločno čutila njegovo bližino. Zavedala sem se tega, vedela pa nisem, da je to ljubezen — pa naj se vam zdi še tako čudno. Pripisovala sem vse neki medsebojni duhovni naklonjenosti in ljubezni do glasbe, ki naju je tako tesno družila. Kaj naj bi si tudi mislila drugače? Saj sem bila vendar tako malo vabljiva in tako stara, on pa bleščéče mlad! — A on, šele pozneje sem vse razumela, je mislil drugače. Rekel mi je, da sem mu z Rožnim vencem razodela vse svoje notranje življenje; doslej da me je smatral samo za dobro tovarišico, zdaj pa mu je padla mrena oči. Kakor se vam bo gotovo čudno zdelo, Deryck, za-trjeval mi je, da je našel v meni vzor ženske.«

Jana je utihnili in se zazrla v žareče ogle. Brand je počasi okrenil glavo ter rekel:

»Nič čudno se mi to ne zdi.«

»Za nekaj dni sva se ločila, jaz sem odšla k vama v London, on v Shenstone. Tam sva se spet sešla in se tega oba razveselila. Med gosti v Shenstoneu je bila tudi dražestna majhna Američanka Pavlina Lister in govorilo se je, da je ona bodoča Garthova nevesta. Tudi jaz sem bila o tem prepričana, da, hudo sem ga prigajala, naj se odloči zanjo. Že prvi večer v Shenstoneu me je prosil za sestanek; dejal je, da mi želi povedati nekaj važnega. Mislila sem, da gre za Pavlino in sem rada ugodila njegovi želji. Po večerji sva se sešla na ploščadi pred hišo in tedaj, Deryck, se je zgodilo.«

Jana se je oprla s komolci na kolena in si zakrila obraz z rokami.

»Ne bom vam vsega na drono razlagala. Njegova ljubezen se je razlila čezme kakor raztopljeno zlato. Tedaj je bilo konec mojega miru, ognjena reka njegove ljubezni ga je odplavila. Na vsem božjem svetu ni bilo zame drugega nič ko ta čudežna ljubezen, ki je bila čisto moja. In potem, Deryck, je klečal Garth pred menoj ter se me oklepal, in v tistem hipu sem bila njegova vsa, in je to čutil, razločno vedel. In potem mi je rekel tiste besede, ki so me opojile in — iztreznile. Garth Dalmain me je pozelel za ženo.«

Jana je počakala, da bi se Brand začudil, toda on je dejal čisto ravnodušno: »Kaj naj bi bil po vsem tistem mogel drugega reči? In kaj ste storili vi, ko ste bili sprevideli, za kaj gre?« je vprašal.

»Vstala sem in ga odrinila od sebe. Na mah me je prešinila zavest, da pri mojem odgovoru ne sme od-

ločati čustvo, temveč razum. Beseda božja se glasi po vrstnem redu: um, duša, telo in ne tako, kakor se pogosto krivo navaja: telo, duša, um. Tega sem se spomnila, in ga prosila za nekaj ur premisleka. Bil si je tako svest svoje zmage, da mi ga je brez vsega dovolil. Obljubila sem mu, da se snideva sledeči dan v vaški cerkvi, kjer se je rad vadih na orglah. Prišla sem in ga čula igrati, veselo pričakovanje je trepetalo v njegovi igri. Potem sem mu pa pred oltarnimi stopnicami v suhih besedah povedala, da ne morem sprejeti njegove ponudbe, in navedla vzrok, ki mu ni mogel oporekati. Brez besede je zapustil cerkev in odslej ga nisem več videla.«

V posvetovalnici je zavladala gluha tišina. Zdravnik je kot moški skušal dojeti Garthovo srčno gorje v tistem trenutku in vendar ni maral soditi, dokler ne izve vsega.

Jana se je med pripovedovanjem zagrizla spet v misel, da je ravnala takrat prav, in da tudi zdaj ne sodi drugače.

Končno je spregovoril zdravnik. Ostro jo je pogledal, da mu ni mogla umakniti oči, ter dejal skoro strogo:

»Zakaj ste odbili njegovo ponudbo?«

Jana je proseče stegnila roke proti Brandu:

»Deryck, skušala vam bom pojasniti, kolikor morem. Sodim, da nisem smela ravnati drugače, četudi sem s tem zavrgla najdražje, kar mi je moglo kdaj dati življenje. Dovolj poznate Gartha in dobro veste, kako živi ves z lepoto in da brez nje biti ne more. Preden sva si bila tako blizu, mi je bil o tem odkrito povedal svojo misel.

JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA

7 vezanih knjig mesečno Din 25—
Leposlovno in ljudsko knjižnico Din 11—
3 vezane knjižice mesečno Din 10—
Zbirko domačih pisateljev Din 9—
Zbirko mladinskih spisov Din 8—

Celoletna naročnina na:
Leposlovno in ljudsko knjižnico
Zbirko domačih pisateljev
Zbirko mladinskih spisov

